

Sygn. akt I ACz 913/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
-----------------	--------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **R. W., M. W. (1) i M. W. (2)**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

od postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 18 października 2012r., sygn. akt I C 1625/11

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanych o zwolnienie ich od opłaty sądowej od apelacji.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż pozwani posiadają dochody w łącznej wysokości ok. 10.000 zł miesięcznie, a zatem są w stanie uiścić opłatę sądową od apelacji, która wynosi 1.750 zł, bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania pozwanych.

Na powyższe postanowienie pozwani złożyli zażalenie domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i zwolnienia ich w całości od opłaty sądowej od apelacji.

W uzasadnieniu zarzucili naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, poprzez jego niezastosowanie i niezwolnienie ich od wymaganej opłaty oraz naruszenie art. 233 § 1 kpc, poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, co skutkowało oddaleniem ich wniosku.

Wskazali, iż nie stać ich na uiszczenie kwoty 1.750 zł, ponieważ łączny dochód rodziny wynosi nie więcej niż 7.800 zł, przy czym sam koszt utrzymania domu wynosi ponad 1.000 zł, nie licząc wydatków związanych z zakupem pożywienia, paliwa i rehabilitacją córki. Z tych też przyczyn pozwani nie są w stanie uiścić opłaty sądowej od apelacji, bez uszczerbku koniecznego utrzymania rodziny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie jest niezasadne.

Z uwagi na cel instytucji zwolnienia od kosztów sądowych, jakim jest zapewnienie osobie ubogiej możliwości ochrony jej praw podmiotowych, przejęcie przez Skarb Państwa ciężaru kosztów procesu może nastąpić jedynie wyjątkowo, gdy strona ubiegająca się o taką pomoc socjalną wykaze, że nie jest w stanie poradzić sobie z obowiązkiem ponoszenia takich kosztów, bez pogorszenia warunków utrzymania rodziny poniżej koniecznego minimum (art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.).

Pozwani tego nie wykazali, a co więcej ich dochody są znaczne. Jak wynika z ich oświadczeń o stanie rodzinnym, majątku i dochodach, pozwany R. W. osiąga ok. 8.000 zł dochodu miesięcznie, pozwana M. W. (1) osiąga ok. 1.800 zł dochodu miesięcznie, zaś pozwana M. W. (2) – 500 zł miesięcznie tytułem renty. Oznacza to, że łączny dochód rodziny kształtuje się na poziomie 10.300 zł miesięcznie. Pozwana M. W. (2) jest przy tym właścicielką domu jednorodzinnego w R. (z którego korzystają wszyscy pozwani) oraz samochodu osobowego. Ponadto pozwani nie wykazali w żaden sposób, aby ich miesięczne koszty utrzymania i leczenia przekraczały choćby połowę uzyskiwanego łącznie dochodu.

W tej sytuacji brak jest podstaw do uznania pozwanych za osoby ubogie, wymagające pomocy socjalnej od Skarbu Państwa, bo do tego sprowadza się zwolnienie od kosztów sądowych. Słusznie zatem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanych o zwolnienie ich od opłaty sądowej od apelacji w wysokości 1.750 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanych na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

(...)

R., 11.1.2013r.